

62019CJ0802

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. kovo 11 d. (*1)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – Pridėtinų vertės mokestis (PVM) – Direktyva 2006/112/EB – 90 straipsnio 1 dalis – Apmokestinamosios vertės sumažinimas – 1996 m. spalio 24 d. Sprendime Elida Gibbs (C-317/94, EU:C:1996:400) nustatyti principai – Vaistų tiekimas – Nuolaidos suteikimas – Prejudicinio klausimo hipotetinis pobūdis – Prašymo priimti prejudicinį sprendimą nepriimtinumą“

Byloje C-802/19

dėl Bundesfinanzhof (Federalinis finansų teismas, Vokietija) 2019 m. birželio 6 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. spalio 31 d., pagal SESV 267 straipsnio pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Firma Z

prieš

Finanzamt Y

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Kumin, teisėjai T. von Danwitz ir P. G. Xuereb (pranešėjas),

generalinis advokatas G. Hogan,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

–

Firma Z, atstovaujamos Rechtsanwält A. Erdbrügger,

–

Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller ir S. Eisenberg,

–

Europos Komisijos, atstovaujamos pirmiausia R. Lyal ir R. Pethke, vėliau – R. Pethke,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendim?

1

Prašymas priimti prejudicin? sprendim? pateiktas d?l 2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB d?l prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1, klaid? i?taisymas OL L 335, 2007, p. 60) 90 straipsnio 1 dalies ir prid?tin?s vert?s mokes?io (PVM) neutralumo principo i?ai?kinimo.

2

Šis prašymas pateiktas nagrin?jant Nyderlanduose vaist? pardavimo paštu veikl? vykdan?ios ?mon?s Firma Z ir Finanzamt Y (Y mokes?i? inspekcija, Vokietija) gin?? d?l apmokestinamosios vert?s sumažinimo, kai pritaikomos nuolaidos žmon?ms skirtiems receptiniams vaistams, kurie patiekiami iš Nyderland? ? Vokietij?.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

3

Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktai išd?styti taip:

„PVM objektas yra šie sandoriai:

a)

preki? tiekimas už atlyg? valstyb?s nar?s teritorijoje, kai prekes tiekia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks;

b)

preki? ?sigijimas už atlyg? Bendrijos viduje, kai jas valstyb?s nar?s teritorijoje ?sigyja:

i)

apmokestinamasis asmuo, veikiantis kaip toks, arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, kai pardav?jas yra apmokestinamasis asmuo, veikiantis kaip toks, kuris neturi teis?s ? maž?j? ?moni? atleidim? nuo mokes?io, kaip numatyta 282–292 straipsniuose, ir kuriam netaikomas 33 arba 36 straipsnis;

<...>“

4

Min?tos direktyvos 13 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Valstybin?s, regionin?s ir vietin?s valdžios institucijos ir viešosios teis?s reguliuojamos kitos ?staigos nelaikomos apmokestinamaisiais asmenimis, kai vykdo veikl? ar sandorius, kuriuos jie vykdo kaip valdžios institucijos, net renkant mokes?ius, rinkliavas, ?mokas ar kitus su šia veikla ar sandoriais susijusius mokes?ius.

Ta?iau joms vykdan? toki? veikl? ar sandorius jos laikomos apmokestinamaisiais asmenimis, jei

laikant jas neapmokestinamaisiais asmenimis b?t? labai iškraipoma konkurencija.

Visais atvejais viešosios teis?s reguliuojamos ?staigos laikomos apmokestinamaisiais asmenimis, kai jos vykdo I priede išvardyt? veikl?, jei toji veikla n?ra vykdoma tokiu smulkiu mastu, kad j? b?t? galima laikyti visiškai nereikšminga.“

5

Tos pa?ios direktyvos 20 straipsnyje numatyta:

„Preki? ?sigijimas Bendrijos viduje“ – teis?s disponuoti kilnojamuoju materialiuoju turtu kaip savininkui ?sigijimas, kai prekes ?sigyjan?iam asmeniui ? kit? valstyb? nar? nei t?, iš kurios prek?s yra išsi?stos ar išgabentos, siun?ia ar gabena pardav?jas arba prekes ?sigyjantis asmuo ar kitas asmuo pardav?jo ar prekes ?sigyjan?io asmens vardu.

<...>“

6

Direktyvos 2006/112 33 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Nukrypstant nuo 32 straipsnio, laikoma, kad preki?, kurias siunt? ar gabeno tiek?jas arba kurios buvo siun?iamos ar gabenamos jo vardu, iš kitos valstyb?s nar?s nei tos, kurioje baigiasi preki? siuntimas ar gabenimas, tiekimo vieta yra ši? preki? buvimo vieta tuo momentu, kai baigiasi preki? siuntimas ar gabenimas prekes ?sigyjan?iam asmeniui, jei tenkinamos šios s?lygos:

a)

prek?s tiekiamos apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, kurio preki? ?sigijimai Bendrijos viduje n?ra PVM objektas pagal 3 straipsnio 1 dal?, arba kitam neapmokestinamajam asmeniui;

b)

tiekiamos prek?s, kurias tiekia tiek?jas arba kurios siun?iamos ar gabenamos jo vardu, n?ra naujos transporto priemon?s ar prek?s, tiekiamos po j? surinkimo ar instaliavimo (atlikus bandom?j? j? patikrinim? arba be jo).“

7

Direktyvos 2006/112 73 straipsnis suformuluotas taip:

„Preki? tiekimo ar paslaug? teikimo, išskyrus nurodyt?sias 74–77 straipsniuose, apmokestinamoji vert? apima visk?, kas sudaro atlyg?, kur? preki? tiek?jas ar paslaug? teik?jas gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas ?sigyjan?io asmens arba iš tre?iosios šalies už preki? tiekim? ar paslaug? teikim?, ?skaitant tiesiogiai su ši? sandori? kaina susijusias subsidijas.“

8

Šios direktyvos 83 straipsnyje nurodyta:

„?sigyjant prekes Bendrijos viduje, apmokestinamoji vert? nustatoma atsižvelgiant ? tuos pa?ius veiksnius, kurie pagal 2 skyriaus nuostatas naudojami nustatant t? pa?i? preki? tiekimo atitinkamos valstyb?s nar?s teritorijoje apmokestinam?j? vert?. <...>“

Direktyvos 2006/112 90 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Anuliavimo, atšaukimo, nutraukimo, visiško ar dalinio neapmokėjimo atvejais arba, kai kaina sumažinama vykdytus sandorų, apmokestinamoji vertė yra atitinkamai sumažinama valstybių narių nustatytais sąlygomis.“

10

Šios direktyvos 138 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės neapmokestina prekių tiekimo, kai tas prekes pardavėjas ar prekes įsigyjantis asmuo išsiunčia ar išgabena į paskirties vietą, esančią Bendrijoje, bet ne jos atitinkamoje teritorijoje, kitam apmokestinamajam asmeniui ar neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, veikiančiam kaip toks, į kitą valstybės narę nei ta, kurioje pradėtas prekių siuntimas ar gabenimas, arba kai tai atliekama pardavėjo ar prekes įsigyjantio asmens vardu.“

Vokietijos teisė

Teisė PVM srityje

11

Pagrindinei bylai taikytinos redakcijos Umsatzsteuergesetz (Apyvartos mokesčio įstatymas; BGBl. 2005 I, p. 386) (toliau – UStG) 1 straipsnio 1 dalies 1 ir 5 punktuose nurodyta, kad PVM apmokestinama:

„1) prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kurį verslininkas vykdo už atlygą šalies teritorijoje vykdydamas savo veiklą,

<...>

5) įsigijimas Bendrijos viduje už atlygą nacionalinėje teritorijoje.“

12

UStG 1a straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Prekių įsigijimas Bendrijos viduje už atlygą yra tuomet, kai tenkinamos šios sąlygos:

1)

prekės tiekiamos pirkėjui (gijėjui) iš vienos valstybės narės teritorijos į kitos valstybės narės teritoriją <...>,

2)

įgijėjas yra

a)

verslininkas, kuris įsigyja prekę savo verslui, arba

b)

juridinis asmuo, kuris nėra verslininkas arba kuris neįgyja turto savo verslui, ir

3)

tiekimą įgyjui

a)

vykdo verslininkas, vykdydamas savo veiklą už atlygą <...>

<...>“

13

UStG 17 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta:

„1. Jei pasikeičia apmokestinamojo sandorio apmokestinamoji vertė, kaip tai suprantama pagal 1 straipsnio 1 dalies 1 punktą, sandorą įvykdęs verslininkas turi patikslinti už šį sandorą mokėtiną mokesčio sumą. <...>“

Sveikatos draudimo teisė

14

Fünftes Buch Sozialgesetzbuch (Socialinės apsaugos kodeksas, penkta knyga; (BGBl. 2011 I, p. 2983; toliau – SGB V) 2 straipsnyje numatyta:

„1. Ligonių kasos apdraustiems asmenims teikia trečiame skyriuje numatytas paslaugas, laikydamosi gero administravimo principo (12 straipsnis), tiek, kiek šios paslaugos nepriskirtinos pačių apdraustųjų atsakomybei.

2. Apdraustiesiems paprastai mokamos išmokos natūra arba teikiamos paslaugos, atsižvelgiant į V knygoje ar IX knygoje numatytas išimtis. <...> Teikimas natūra ir paslaugų forma reglamentuojami ligonių kasų ir paslaugų teikėjų sudarytose sutartyse pagal ketvirto skyriaus nuostatas.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

15

Firma Z yra vaistinė, kuri 2013 m. iš Nyderlandų ir Vokietijos tiekia receptinius vaistus. Šie vaistai buvo išsiųsti, pirma, asmenims, apdraustiems privalomuoju sveikatos draudimu, ir, antra, privačiu sveikatos draudimu apdraustiems asmenims. Remdamasi atsakymu į klausimą dėl ligos, Firma Z sumokėjo suinteresuotiesiems asmenims tam tikrą sumą kaip „kompensaciją“.

16

Kai Firma Z tiekia receptinius vaistus asmenims, apdraustiems privačiu sveikatos draudimu, ji manė sudariusi pirkimo–pardavimo sutartį dėl šių vaistų su šiais asmenimis ir patiekusi juos tiesiogiai šiems asmenims. Remdamasi Direktyvos 2006/112 33 straipsnyje ir nacionaliniuose teisėse numatytomis taisyklėmis, kuriomis reglamentuojamas pardavimas paštu, ji manė, kad šie tiekimai buvo apmokestinami Vokietijoje. Ji taip pat manė, kad minėtiems asmenims sumokėtos

kompensacijos suma sumažina apmokestinamąjį vertę pagal UStG 17 straipsnio 1 dalį. Minėto tiekimo privačių sveikatos draudimu apdraustiems asmenims ir laisvai parduodamų prekių tiekimo šiems asmenims arba privalomuoju sveikatos draudimu apdraustiems asmenims pagal pirkimo–pardavimo sutartis, kurias Firma Z tiesiogiai sudarė su minėtais asmenimis, apmokestinimas nėra pagrindinis bylos dalykas.

17

Kai Firma Z tiekė receptinius vaistus asmenims, apdraustiems privalomuoju sveikatos draudimu, ji, viena vertus, atsiskaitydavo su privalomojo sveikatos draudimo kasomis pagal socialinės apsaugos teisę ir, kita vertus, ji išskaičiuodavo atitinkamiems asmenims sumokėtą kompensaciją iš sumos, kurią jos turėdavo sumokėti už užsąskaitą vaistų. Dėl šio tiekimo Firma Z nusprendė, kad nuo 2013 m. spalio 1 d. tiekimo vieta yra Nyderlanduose ir kad ji gali remtis prekių tiekimo Bendrijos viduje neapmokestinimu PVM. Privalomojo sveikatos draudimo kasos turėjo sumokėti PVM už šią sąsigijimą Vokietijoje pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktį. Be to, Firma Z manė, kad asmenims, apdraustiems privalomuoju sveikatos draudimu, mokamos kompensacijos suma remiantis UStG 17 straipsnio 1 dalimi sumažina apmokestinamąjį vertę, susijusį su tiekimu privačių sveikatos draudimu apdraustiems asmenims Vokietijoje, ir šiuo pagrindu ji atliko patikslinimą.

18

Kadangi mokesčių administratorius nepritarė tokiam požiūriui, jis parengė pranešimą apie mokesčių perskaičiavimą. Atmetus Firma Z skundą dėl šio pranešimo, ji pareiškė ieškinį Finanzgericht (Finansų teismas, Vokietija).

19

Finanzgericht (Finansų teismas) atmetė šį ieškinį motyvuodamas tuo, kad dėl to, jog tiekimas privalomojo sveikatos draudimo kasoms nebuvo apmokestinamas, apmokestinamoji vertė negali būti sumažinta. Jis nusprendė, kad nėra jokio teisinio pagrindo, kuriuo Firma Z galėtų grąžinti teisę susigrąžinti dalį PVM.

20

Firma Z, manydama, kad pagal 1996 m. spalio 24 d. Sprendimą Elida Gibbs (C-317/94, EU:C:1996:400) ji turėjo teisę sumažinti apmokestinamąjį vertę dėl atlyginimo sumažinimo, pateikė kasacinį skundą Bundesfinanzhof (Federalinis finansų teismas, Vokietija) dėl Finanzgericht (Finansų teismas) sprendimo.

21

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, kad, atsižvelgiant į 1996 m. spalio 24 d. Sprendimą Elida Gibbs (C-317/94, EU:C:1996:400, 28 ir 31 punktai) ir 2014 m. sausio 16 d. Sprendimą Ibero Tours (C-300/12, EU:C:2014:8, 29 punktas), kai produkto gamintojas, kuris nėra susijęs sutartiniais santykiais su galutiniu vartotoju, bet yra pirmoji sandorių grandinė, suteikia nuolaidą kainai, taikomai galutiniam vartotojui, PVM apmokestinamoji vertė turi būti sumažinama šia nuolaida pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją.

22

Jis nurodo, kad Teisingumo Teismas vis dėlto atmetė apmokestinamosios vertės sumažinimo galimybę, kai kelionių agentūra, veikdama kaip tarpininkė, savo iniciatyva ir sėkmingai galutiniam vartotojui sumažino kelionių organizatoriaus teikiamos pagrindinės paslaugos kainą (2014 m.

sausio 16 d. Sprendimo Ibero Tours, C-300/12, EU:C:2014:8, 33 punktas).

23

Be to, jis nurodo, kad Teisingumo Teismas nusprendė, kad pagal nacionalinę teisę farmacijos kompanijos privataus sveikatos draudimo kompanijai suteikta nuolaida, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/112 90 straipsnio 1 dalį, sumažina šios farmacijos kompanijos apmokestinamąją vertę, jei tarpininkaujant didmenininkams vaistai tiekiami vaistinams, kurios juos tiekia privačių sveikatos draudimu apdraustiems asmenims, o privatus sveikatos draudimas kompensuoja šiems apdraustiesiems vaistų pirkimo kainą (2017 m. gruodžio 20 d. Sprendime Boehringer Ingelheim Pharma, C-462/16, EU:C:2017:1006, 46 punktas).

24

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, būtina išaiškinti sąvoką „sandorių grandinė“, kuri prasideda nuolaidas teikiančiu asmeniu, šiuo atveju Firma Z, ir baigiasi į gaunančiu asmeniu, t. y. asmenimis, kuriems taikomas privalomasis sveikatos draudimas. Kyla klausimas, ar visi šios grandinės sandoriai turi patekti į PVM taikymo sritį pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalį, kad būtų galima sumažinti apmokestinamąją vertę, kaip numatyta šios direktyvos 90 straipsnio 1 dalyje.

25

Šiuo klausimu jis primena, jog pagal neutralumo principą reikalaujama, kad kiekvienoje šalyje panašioms prekėms būtų taikomi vienodi mokesčiai, neatsižvelgiant į gamybos ir paskirstymo grandinės ilgį (1996 m. spalio 24 d. Sprendimo Elida Gibbs, C-317/94, EU:C:1996:400, 20 punktas ir 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimo Boehringer Ingelheim Pharma, C-462/16, EU:C:2017:1006, 33 punktas). Jo teigimu, šios gamybos ir platinimo grandinės ilgį lemia sandoriai, patenkantys į PVM taikymo sritį pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalį.

26

Be to, jis mano, kad byloje, kurioje priimtas 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimas Boehringer Ingelheim Pharma (C-462/16, EU:C:2017:1006), dėl nuolaidos sumažėjo privataus sveikatos draudimo kompanijos išlaidos, taigi ir išlaidos, kurių turėjo patirti sigyjantieji apmokestinamąją vaistą, o taip nėra jo nagrinėjamoje byloje, nes privalomuoju sveikatos draudimu apdraustiems asmenims suteikta nuolaida neturi tokos išlaidoms, kurias turi padengti privalomojo sveikatos draudimo kasos.

27

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui taip pat kyla klausimas dėl vienodo požiūrio į nacionalinėje teritorijoje sudarytus sandorius ir sandorius, sudarytus vidaus rinkoje.

28

Tokiomis aplinkybėmis Bundesfinanzhof (Federalinis finansų teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1.

Ar privalomojo sveikatos draudimo kasoms vaistus tiekianti vaistinė, remdamasi 1996 m. spalio 24 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu Elida Gibbs Ltd (C-317/94, EU:C:1996:400), dėl sveikatos draudimu apdraustam asmeniui suteiktos nuolaidos turi teisę sumažinti

apmokestinamųjų vertė?

2.

Jei atsakymas būtų teigiamas, ar pažeidžiami neutralumo ir vienodo vertinimo vidaus rinkoje principai, jeigu nacionalinėje teritorijoje steigta vaistinė gali sumažinti apmokestinamųjų vertę, o iš kitos valstybės narės neapmokestinamųjų vaistų tiekimo privalomojo sveikatos draudimo kasai Bendrijos viduje vykdomi vaistinė negali to padaryti“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtino

29

Vokietijos vyriausybė teigia, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą nepriimtinas, nes pateikti klausimai neturi reikšmės pagrindinės bylos baigimui ir yra hipotetiniai.

30

Iš tiesų Vokietijos vyriausybė primena, jog neginėjama, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas tiekimas yra tiekimas Bendrijos viduje ir pagal Direktyvą 2006/112 buvo neapmokestinamas PVM išgabenimo valstybėje narėje, t. y. Nyderlanduose. Kadangi nėra šių tiekimo apmokestinamosios vertės, šios vertės sumažinimas pagal šios direktyvos 90 straipsnį neįmanomas. Šiuo klausimu Vokietijos vyriausybė taip pat primena, kad pagrindinėje byloje Firma Z nesumažino apmokestinamosios vertės vykdydama tiekimo privalomojo sveikatos draudimo kasai, bet sumažino apmokestinamųjų vertę, susijusią su tiekimu asmenims, kuriems taikomas privatus sveikatos draudimas, nors ši apmokestinamoji vertė neturėjo jokio ryšio su tiekimu privalomojo sveikatos draudimo kasai.

31

Taigi, Vokietijos vyriausybės teigimu, klausimas, ar galima sumažinti apmokestinamųjų vertę, gali būti pateikiamas tik dėl situacijos, susijusios su Vokietijoje steigtomis vaistinėmis, kai vaistų tiekimas nėra neapmokestinamas, bet yra apmokestinamas, o tai neturi reikšmės sprendžiant ginčą pagrindinėje byloje.

32

Bet kuriuo atveju Vokietijos teisės aktais nacionalinėje teritorijoje steigtomis vaistinėms draudžiama taikyti nuolaidas vaistams.

33

Firma Z taip pat mano, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą nepriimtinas, nes tarp jos ir asmenų, kuriems taikomas privalomasis sveikatos draudimas, egzistuoja tiesioginis tiekimo ryšys. Vadinasi, kainų sumažinimas tiesiogiai sumažintų apmokestinamųjų vertę, o du prašymų priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo klausimai neturi reikšmės; vis dėlto reikia išnagrinėti pirminį klausimą dėl santykių tarp Firma Z ir šių asmenų pobūdžio.

34

Reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją, šiam teismui ir nacionaliniams teismams bendradarbiaujant, kaip numatyta SESV 267 straipsnyje, tik bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes turi įvertinti tai, ar jo sprendimui priimti būtinas prejudicinis sprendimas, ir Teisingumo

Teismui pateikiamas klausimas svarbus. Todėl iš principo Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą tuo atveju, jei pateikiami klausimai susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu (2020 m. lapkričio 24 d. Sprendimo Openbaar Ministerie (Dokumentų klastojimas), C-510/19, EU:C:2020:953, 25 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

35

Tuo remiantis reikia daryti išvadą, kad klausimams dėl Sąjungos teisės taikoma svarbos prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo, tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinėje byloje nagrinjamomis aplinkybėmis ar dalyku, jeigu problema hipotetinė arba Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teises aplinkybes, būtinas tam, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus (2020 m. lapkričio 24 d. Sprendimo Openbaar Ministerie (Dokumentų klastojimas), C-510/19, EU:C:2020:953, 26 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

36

Nagrinjamu atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonė dėl Direktyvos 2006/112 90 straipsnio 1 dalies aiškinimo ir taikymo, kiek tai susiję su valstybėje narėje įsisteigusios vaistinės teisė sumažinti savo apmokestinamąjį vertę, jei, pirma, ji tiekia vaistus į kitą valstybę narę nacionalinei privalomojo sveikatos draudimo kasai, o šis sandoris šioje valstybėje narėje patenka į PVM taikymo sritį ir, antra, ji suteikia nuolaidą šioje kasoje apdraustam asmeniui, kuriam vaistai patiekiami vykdant antrąjį tiekimą, kuris nepatenka į PVM taikymo sritį. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pakankamai ir tiksliai išdėstė pagrindinės bylos faktines aplinkybes ir pagrindinės bylos teisinį pagrindą, iš kurio matyti, kad pateikti klausimai nėra hipotetiniai.

37

Be to, kalbant apie Firma Z argumentus, reikia pažymėti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė, jog, be kita ko, pagal nacionalinį sveikatos draudimo teisę jam nekilo abejonė dėl nagrinjamo tiekimo santykio pobūdžio. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal SESV 267 straipsnį, grindžiamą griežtu nacionalinio teismo ir Teisingumo Teismo kompetencijos atskyrimu, bet koks faktinis aplinkybių vertinimas priskiriamas nacionalinio teismo kompetencijai. Iš tiesų Teisingumo Teismas gali priimti sprendimą dėl Europos Sąjungos teisės akto išaiškinimo tik remdamasis nacionalinio teismo nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis. Tačiau tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi aiškinti nacionalinės teisės aktus. Tik nacionalinis teismas, vykstant prejudicinio sprendimo priėmimo procedūrai, turi apibrėžti klausimą, kuriuos jis ketina pateikti Teisingumo Teismui, dalyką. Teisingumo Teismas negali pagrindinės bylos šalies prašymu nagrinėti klausimą, kuri jam nepateiktų nacionalinis teismas (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 7 d. Nutarties Società cooperativa Madonna dei miracoli, C-82/13, EU:C:2013:655, 11 punktą ir 2015 m. birželio 11 d. Sprendimo Berlington Hungary ir kt., C-98/14, EU:C:2015:386, 48 punktą).

38

Darytina išvada, kad, pirma, Sąjungos teisės išaiškinimas, kurio šiuo atveju prašoma, yra susijęs su pagrindinės bylos dalyku ir, antra, pateikti klausimai nėra hipotetiniai, nesant reikalo nagrinėti klausimo dėl Firma Z ir privalomuoju sveikatos draudimu apdraustą asmenį santykių pobūdžio.

39

Vadinasi, prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl pirmojo klausimo

40

Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar, atsižvelgiant į 1996 m. spalio 24 d. Sprendime Elida Gibbs (C-317/94, EU:C:1996:400) Teisingumo Teismo apibrėžtus principus, Direktyvos 2006/112 90 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad vienoje valstybėje narėje steigta vaistinė gali sumažinti savo apmokestinamąjį vertę, kai vykdydama šioje valstybėje narėje neapmokestinamus PVM sveikatos priežiūros produktų tiekimus Bendrijos viduje ji tiekia farmacijos produktus kitoje valstybėje narėje steigta privalomojo sveikatos draudimo kasai ir suteikia nuolaidą šiuo draudimu apdraustiems asmenims.

41

Šiuo klausimu Direktyvos 2006/112 90 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad anuliavimo, atšaukimo, nutraukimo, visiško ar dalinio neapmokėjimo atvejais arba tuomet, kai kaina sumažinama vykdžius sandorą, apmokestinamoji vertė yra atitinkamai sumažinama valstybių narių nustatytomis sąlygomis.

42

Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinis bylos aplinkybėmis nagrinėjami farmacijos produktai parduodami du kartus: pirmą pardavimą vykdo vaistinė privalomojo sveikatos draudimo kasai, antrąjį – šio draudimo kasa apdraustiems asmenims. Pirmasis tiekimas yra tiekimas Bendrijos viduje, kuris pagal Direktyvos 2006/112 138 straipsnio 1 dalį neapmokestinamas Nyderlanduose. Taigi privalomojo sveikatos draudimo kasa, kaip juridinis asmuo, privalo sumokėti PVM už šį tiekimą atitinkantį sigijimą pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktį. Antrasis privalomojo sveikatos draudimo kasos atliktas tiekimas apdraustiems nepatenka į PVM taikymo sritį pagal Direktyvos 2006/112 2 straipsnio 1 dalies a punktą.

43

Kadangi Firma Z lygmeniu nesusidaro apmokestinamoji vertė, kuri galėtų būti patikslinta, reikia konstatuoti, kad Direktyvos 2006/112 90 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygos nevykdytos.

44

Be to, iš sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateiktos informacijos matyti, kad Firma Z dėl nuolaidos, kuri buvo suteikta asmenims, apdraustiems privalomuoju sveikatos draudimu, siekė sumažinti apmokestinamąjį vertę, susijusį su tiekimu privačiu draudimu apsidraudusiems asmenims. Vis dėlto, kaip teisingai pažymėjo ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ir Europos Komisija, šio sandorio apmokestinamosios vertės sumažinimą apskaituojant kito sandorio apmokestinamąjį vertę pagal bendrą PVM sistemą negalima atsižvelgti.

45

D?l 1996 m. spalio 24 d. Sprendimo Elida Gibbs (C?317/94, EU:C:1996:400) reikia priminti, kad Teisingumo Teismas nusprend?, jog jei gamintojas, kuris pagal sutart? n?ra susij?s su galutiniu vartotoju, ta?iau, b?damas sandori? grandin?s, kurios pabaigoje yra šis vartotojas, pirmasis narys, taiko šiam galutiniam vartotojui sumažint? kain?, pagal Teisingumo Teismo jurisprudencij? apmokestinamoji vert? PVM tikslais turi b?ti sumažinta šio kainos sumažinimo dydžiu (2014 m. sausio 16 d. Sprendimo Ibero Tours, C?300/12, EU:C:2014:8, 29 punktas).

46

Teisingumo Teismas patikslino, kad jei b?t? kitaip, mokes?i? administratorius kaip PVM gaut? didesn? sum? nei faktiškai sumok?jo galutinis vartotojas (1996 m. spalio 24 d. Sprendimo Elida Gibbs, C?317/94, EU:C:1996:400, 31 punktas).

47

Kadangi, kaip matyti iš šio sprendimo 43 punkto, Firma Z neturi apmokestinamosios vert?s, kuri gal?t? b?ti patikslinta, tod?l ne?vykdytos Direktyvos 2006/112 90 straipsnio 1 dalies taikymo s?lygos, nebuvo nagrin?tas galimas sandori? grandin?s, kaip tai suprantama pagal 1996 m. spalio 24 d. Sprendim? Elida Gibbs (C?317/94, EU:C:1996:400), buvimas.

48

Atsižvelgiant ? visa tai, kas išd?styta, ? pirm?j? klausim? reikia atsakyti taip: Direktyvos 2006/112 90 straipsnio 1 dalis turi b?ti aiškinama taip, kad vienoje valstyb?je nar?je ?steigta vaistin? negali sumažinti savo apmokestinamosios vert?s, kai, vykdydama šioje valstyb?je nar?je neapmokestinamus PVM sveikatos prieži?ros produkt? tiekimus Bendrijos viduje, ji tiekia farmacijos produktus kitoje valstyb?je nar?je ?steigtai privalomojo sveikatos draudimo kasai ir suteikia nuolaid? šiuo draudimu apdraustiems asmenims.

D?l antrojo klausimo

49

Atsižvelgiant ? atsakym?, pateikt? ? pirm?j? klausim?, nereikia atsakyti ? antr?j? klausim?.

D?l bylin?jimosi išlaid?

50

Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB d?l prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos 90 straipsnio 1 dalis turi b?ti aiškinama taip, kad vienoje valstyb?je nar?je ?steigta vaistin? negali sumažinti savo apmokestinamosios vert?s, kai, vykdydama šioje valstyb?je nar?je neapmokestinamus prid?tin?s vert?s mokes?iu sveikatos prieži?ros produkt? tiekimus Bendrijos viduje, ji tiekia farmacijos produktus kitoje valstyb?je nar?je ?steigtai privalomojo sveikatos

draudimo kasai ir suteikia nuolaid? šiuo draudimu apdraustiems asmenims.

Parašai.

(*1) Proceso kalba: vokiečių?.